

אמרי במערבא:

במערבא אמרי דדא ביה כולא ביה דלא דא ביה מה ביה (נדריים מא:)

ור' יוחנן אמר אפילו מש"ס לש"ס (חגיגה י.)

The learning of ארץ ישראל vs. בבבל:

ר' יוחנן ור"ש לקיש vs. רב ושמואל

(נדריים מב:)

(עבודה זרה נג:)

(עבודה זרה עג:)

(שבת סח:)

(כתובות פד:)

A גשכמן add up to the same as "רייק" as in
"ר' יוחנן "רייק" מכותח דבבלאי" (שבת קמה:)

There is one more place in ש"ס with

"ר' יוחנן ור"ש לקיש vs. רב ושמואל"

When you find it you can replace it with the נדריים one which according to the מסקנה they don't argue.

לא הוה בידיה:

גזירה משום מתנת בית חורון (נדריים מג:)

We said earlier : א"ר יצחק בר חנניה אמר רב המודר הנאה מחבירו מותר להשיא לו בתו :

And the בשנכסי אבי כלה אסורים על החתן ובבתו בוגרת ומדעתה is that it is גמרא of the מסקנה

What can a חתן do if the father-in-law was אסור all of his assets to the חתן and he paid for all of the wedding expenses (food, music, everything)?

וסמניך:

Coming soon:

Example

וסמניך קמיצה (הוריות יג:): "Remember to Remember"

Explanation: גמרא there says that a finger in salt brings back the learning, i.e. it is an aid to remember the learning. It is a מח' ר' יהודה ור' יוסי if one finger not two or two fingers and not three. A way to remember this מחלוקת is in doing קמיצה the כהן bent down his ring finger. The argument itself is about how to properly do something which will aid in remembering your learning.

Hence: "Remember to Remember": "וסמניך קמיצה"